

Излази три пут у месецу на 1 табаку.

Претплата се шаље напред уредништву

Неплаћена писма од нередовних дописника не-примају се.

За све српске крајеве стаје на годину 60 гр. или 6 ф. на године 30 гр. или 3 ф. на три мес. 15 гр. или 1. ф. и 50 новчића.

ПАСТИР

ЛИСТ ЗА НАУКУ И КЊИЖЕВНОСТ ДУХОВНОГ САДРЖАЈА.

ИЗДАЈЕ И УРЕЂУЈЕ РЕКТОР БОГОСЛОВИЈЕ ПРОТА НИКОЛА ПОПОВИЋ.

САДРЖАЈ: Уводни чланак. — Катихизација. — Беседа. — Српски црква. — Типка. — Оглас.

М И С Л И

На нову 1870 годину.

(Продужење.)

Поред права сопствености и личне слободе човекове, наука је заједно с хришћанством признала и освештала, да без тврде везе брачне, нема и не може бити тврде породице, тврдог друштва, па наравно ни државе. Јер там, где брак у потпуном смислу није брак хришћански, где се двоје не-састају ради умножења рода људског и васпитања деце у славу Божију, и поглавито ради узајамног обавештења, пот-помагања у свима случајевима, који се могу догодити на многосложном и клизавом путу живота човекова, — већ се састају само ради једне (да се изразимо речма св. писма) *похоти плоти*: там нема и не може бити брака, нема, нити може бити, правог породичног живота па наравно ни др-жавног. Но шта ми чујемо и у овом одношају у тој цивили-зираној, у тој поношљивој с науком западној Европи? Зар их тамо није хиљадама, који поред све њихове огро-мне науке, поред свега свог сазнања и уверења о светости и значају по друштва и државу сталне брачне везе — иду опет

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

на то, да раскину и униште и овај први и последњи услов среће породичног живота а попуне grubим, животињским нагоном природне тежње и расположења једног пола према другом, па тако ко се коме допадне и доклему се допада. Кад би самог сатану позвали да измисли што, са чим би тако могао унизити и обезславити човекову природу, то тешко да би могао измислити што боље до то, што су измислили тако звани нигилисти по свима крајевима западне Јевропе. Њихова изопачена слобода простире се до тога, да они несматрају за низост чинити све оно, што чињаху некад тако звани *цилици*....

Наука је признала и у својила да без праве вере Христове и њеног обилатог морала нема и не може бити благостања, среће и напредка друштвеног и државног. Аристотело је још у своје време рекао: „човек се тиме и разликује од животиње, што је он суштаство религиозно животно; одузмите му ово небеско својство — и он ће остати само животним.“ А Кант — ова снажна и дубока глава у новијем времену, зар не потврди то исто, кад загледа и претресе до дна ту психијску, ту узвишену половину човекове природе? „И кад би ко могао да ме увери, рече он, да заиста нема нигди тога створитеља, који даде и позајми духу моме ова наравствена осећања: то би ја морао у свом уму, у својој идеји створити га, и то управ онаквог каквог и сада имам и носим у души и у срцу моме“. Но шта чујемо у садашње доба и у овом одношају од већине *кичливога* ума и разума у тој страни науке и цивилизације? „Дайте нам масла“ вапију они устима некадашњих јевреја у пустињи Син; „дај те нам слатко што изести и попити и на меком поспавати, а о небу и небеском неговорите нам ни једне.“ То ли је унапређење у моралу, то ли је покрет у наравствениости, поштењу?

Да, запад је измакао од нас у вештинама, занатима, војеном искуству, у проналасцима физичким, математичким

медицинским, но у моралном одношају — нема се чиме похвалити. Он је у том онако исто бедан као и други, који су с мање науке, па ако није још и горе. ...

(Продужиће се.)

Како треба учити малу децу у науци хришћанској.

(Од проте Николе Беговића.)

О частном крсту.

II.

(Продужење.)

Частни крст правимо десном руком. Прва три прста скупимо уједно. Задња два прста заклопимо. Метнемо на чело — на појас — на десну и леву сису. Говоримо молитву: *во иџа оца, и сина и свиџаго Духа. Амин.*

Развиџање ове задаџе.

Пазите дџецо! Ја сам сад — на вама казао: да ми правимо частни крст са десном руком. Шта сам ја сад рекао? Реци ти Душане! — Реци ти Милошу! — Реци то исто ти Младене! — Добро! Правимо крст десном руком. Реците сви то.

Пазите да вас питам: Шта правимо десном руком? Реци ти Јово! — *Крст.* Реци ти Стево! — ти Перо! — ти Раде! Добро; правимо часни крст.

Пазите још даље: којом руком правимо...? којом руком? Ја сам казао правимо *десном* руком. Дакле кажи ти Јово! — ти Симо! — ти Вујо! — Тако десном руком. Реци те сад сви циџел ставак. Чекајте, ја ћу најпре сам рећи овако: частни крст правимо десном руком. Тако реците сви. — Добро је!

*

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

(Нека се дієца одморе, а уз то добро іє казати им коіє іє десна рука, и коіє лієва. Добро се забиљежи лієва са срцем, само ваља дієцу наводити, да то познаду метнувши руку на лієву страну прса. — А десна рука нека остане под биљешком — „крста.“ Тако то дієца радо слушаіу и запамте добро.)

Дієцо! пазите даље. Іа сам вама казао како треба за „крст“ поредати прсте. Овако сам рекао: прва три прста скупимо уједно. Видите, овако (показуіући сам на своіоі руци.) Начините и ви тако ваше прсте. Слушаіте! іа ћу питати: колико прста? (обично изиђе: „три прста,“ а оно опредіелење не реку.) Слушаіте мене іош: Іа сам казао прва три прста. Дакле коіа три...? реци само *три*! — Добро! прва три прста. Реците то цієло: ти Іово! — ти Глишо! — ти Чедомиље! — Сви скупа то. — Сад іє добро!

Сад іош само реците цієл ставак. Овако сам іа казао: Прва три прста скупимо уједно. Тако реци ти Душане! — ти Вељко! — Реците то сви скупа.

Задња два прста заклопимо. Овако видите ли? (Показуіући сам на своіоі руци) даіте и ви овако заклопити. Поновите задаћу ову. Іасам рекао: Задња два прста заклопимо. Реци ти то Милане! — ти Бошко! — ти Милошу! — ти Глишо! —

Пазите дієцо! Іа ћу питати: Коіє прсте заклопимо? Кажи ти Драгутине! ти Воіне! — ти Стево! — Добро! *Задња два*. Пазите іош на питање друго: шта урадимо са задња два прста? Кажи Душане! — Заклопимо. Реци то Симате! — Реци то Милораде! Реци ти Савво! — Сад іош реците цієо ставак. Задња два прста заклопимо. Тако реци ти Влаіко! — ти Обрене! ти Обраде! — ти Драгиша! Сви скупа. Ліієпо сте пазили.

Чуіте даље: метнемо на чело — на поіас — на прси. Овако! (показуіући своіом руком образ крста.) Ви понесите тако вашом руком. Сви!

(„На прси“ ваља им казати да се меће прије *дјесно* па онда: *лијево*. Ово иде сада тим лакше, што *дјеца* знаду већ шта је десно, а шта *лијево*.)

Поновите задаћу. Ја сам казао: метнемо на чело, на појас, на прси. Реци тако ти Богдане! — ти Бранко! — ти Вељко! — сви скупа то исто.

Ти ћу сад питати. Пазите *дјецо*! Гђе метнемо *троицу* најпре? Кажи ти *Љубомире*! — На чело. Добро. Па онда на које *міесто*? Кажи ти *Станоје*! — На појас. Добро. А треће *міесто*? Кажи ти *Јово*! — На прси. Добро. На коју *прије*? Реци ти *Деспоте*! — На десну. И куда пренесеш? Кажи ти *Огњанс*! — На *лијеву*. Добро. Сад знадете да се меће *троица* на чело, на појас, на прси, са десне на *лијеву*.

Још имамо. Пазите амо к мени. Говоримо *молитву*: ко имја оца и сына и скатаго *Дѣха*. Аминз. Понови то ти *Крстивоју*! — ти *Душане*! — ти *Ранко*! — Сви скупа. *Дјецо*! Ту сте *молитву* брзо казали. То сте ви још код куће ваше научили од матере и оца. — Зато вам то иде тако брзо. Пољубите у руку матер и оца за ту науку. Поштујте ваше родитеље. Видите, кад се учи код куће, како се у школи брзо знаде! Понављајте код куће ово све што сте научили.

(*Дјеца* нека скупе ове одговоре и знаду редом казати цио текст. Сад се већ могу послужити са прстима, па избројати редом све стихове на прсте.) (Продужиће се.)

Б Е С Е Д А

На ново лето. *)

Стара година преста, а нова с данашњим даном у име Бога наста. Дани се прошлој години избројше, а новој тек настају да се броје. Шта нам је прошла година принела

*) Коју је говорио ове годи е у цркви паланачкој А. Радовановић намесничк паланачки.

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

знамо, шта ће ова нова донети видиће се: дакле шта је у прошлој години било знасе, али шта ће бити у новој: то нико од људи, па разуме се ни ми сада незнамо. — Та је тајна само једином Богу јавна. Њему као свезнајућем у власти и сили стоје и времена и лета, и он држи у својој руци, као што премудри Соломон вели: времена свакој вещи под њебесемз (Еклес гл. 3. сж. 1.) — Но ако по слову св. писма нѣсть наше разѣмѣти времена и лѣта; а оно дужност је свију хришћана свагда, нарочито на данашњи дан, да се о себи и о учињеним дјелима својим савестно размисле. Ово правило и нас благочест. хришћани обвезује, и ми стојећи на прагу нове године, треба пре свега да смо искреним срцем захвални Богу, на његовој превеликој милости, коју нам је досада указивао. При том треба умно да бацимо поглед на живот и дјела наша, која смо починили у прошлој години. Ако су нам ова била честита, похвална, богоугодна и добродјетелна, тада ћемо се душевно наслађавати у вољи, да тако и у новој години живимо; али ако су та дјела наша била стидна, неправедна, богомрзска: то да их непристрасно осудимо и презремо, молећи се Богу, да нас у будуће сачува од тих злих странпутица и грјеха, и да нас на пут спасенија ангелом хранитељем упути и настави.

Но како ћемо поступити да себе и боље и савршеније познамо? Да ли ту треба питати кога другог за живот и дјела наша, или нас саме? Не, — упознавају овом нико нијега неможе тако тачно сазнати, као што сваки себе и дјела своја познаје. Против ове истине нема се шта рећи. Примера ради да наведемо поред других само пророка Давида, који је овако познавши себе и грјехе своје молио се Богу: помилуй ма Боже покелицѣи милости твојеи и по множествѣ шедротѣ твоихѣ шчисти беззаконіе мое.... Јако беззаконіа моя азѣ знаю и грѣхѣ мой предомноу бѣсть кинѣ. (Псал. 50. сж. 3 — 5.)

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

Дакле и ми богољуб. слуш. ако желимо себе озбилно познати и тиме знатну измену и велику поправку на себи самим учинити: то смо, као што реко, на данашњи дан дужни размислити се сами о себи, како смо у прошлој години вршили наше законске дужности: да ли смо посієштавали цркву и службе божіє; колико смо се пути исповедили и св. тајном причестили; како смо се према земаљским законима повиновали, и како налоге предпостављене власти слушали; како смо према старијим људма поштовање указивали; ієсмо ли према себи равнима пријатни и искрени били; да ли нисмо на спрам млађи одвећ сурови и строги били; да ли смо у говору нашем били уздржљиви, или смо лакомисленом іезику отварали пута, да іє могао свашта изговарати; да ли смо у радњама нашим свагда поштење имали пред очима; да ли нисмо кога неправедно уцвелили и увреду какву коме безузрочно нанели; ієсмо ли са свим ближњима у миру и љубави били; да ли смо бієдним и невољним помоћ какву указивали; да ли нисмо лажном сведочбом и сумњивом заклетвом оштету и зло какво коме проузроковали; да ли нисмо коме добро име и чест неразсудно само по злој вољи нарушили; ієсмо ли у пословима нашим били ревностни као онаі *добри, благи и вієрни раб*, или смо се предали можда лењствовању и небрежењу; да ли смо били у тековини добри чувари, или смо безредно чинили излишне и раскошне издатке; ієсмо ли деци нашој што о вери, закону — цркви и народу нашем, у колико знамо, приповедали и код своих кућа, или смо то остављали да само учитељи тек по школама чине? . . .

О свему овом и подобном требало би чешће — особито у празничне дане мислити; али данас се то понајвише захтева од нас хришћана, љубезни моји — зато, што се од данас предаіємо у недра новој години, па ако смо из досадањег живота сазнали, шта нам іє аснило, а шта штетило,

онда ћемо се умети с помоћу Бога боље управљати у овој новој години, која нас сада као какве путнике прима.

Пред нама је дакле браћо нова година, која се на данашњи дан са св. Василијем великим свуда код православних хришћана торжествено празнује. Манастири и свете цркве наше вероисповеди данас су препуне побожним хришћанина. У тим божим храмовима данас се свуда јединџми усти и јединџмз сѣрцѣмз хвали — слави и велича Бог. Таку смо захвалну службу, и ми у том малом св. храму нашем Богу узнели, просећи од њега и за нову годину његову келію и богатју милостъ.

Но зар само свете цркве и манастири празнују ново љето на данашњи дан? Не — данашњи дан свечано се слави и ван цркве по свом хришћанском народу, који се у име отца и сина и скатаго дѣха крсти. У свим тим крајевима честитања су данас највећа; како по палатама земаљских владоца и великаша, тако и по простим домовима. Изјавама овим одкрива се љубав, коју осећа: син спрам оца, — млађи спрам старијег, брат спрам брата, друг спрам друга и пријатељ спрам пријатеља.

Дакле из речи ових јасно је, да је данашњи дан — дан обштег празновања и обштег весеља код свију православних народа. У кругу овог данашњег торжества живећи, и ми смо као православни хришћани дужни поред свршене ове црквене светчаности на данашњи дан узаймно један другог јошт љубезно и поздрављати. Осим тога дужни смо свагда, као и данас што смо с *благодарѣњем* одпочели молити се преблагоме Богу да нас он благослови, да у свом течају наступившег љета будемо у миру — љубави и добродјетелном животу; — да утврди, узвиси и разшири православну нашу веру; — да распространи границе нашем народу српском и да му на престолу оснажи и укрјепи владајућу династију *Обреновића*, а на челу ове прослави милог нам књаза нашег *Милана Обреновића IV.*-ог. Са животом и владом ње-

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

WWW.UNILIB.RS

говом даі Боже да доживе и слободу задобију сви краієви србски, коіи іошт под игом туђим чекају част избавлења. Са славом његовом даруі Боже, да слава и свої Србиі іошт већа засніа.

Дишући овим жељама, мило ми је и благодарим Богу, што вас могу данас поздравити и што с овог светог места као свештеник ваш могу понаіпре рећи: *Срећна нам нова година!* да нам Бог дарује, да у течају ове године сви здрави и весели будемо са свом нашом фамилиом; да нас Бог све ѿ скакіа болѣзны, скорби, бѣди, гнѣва и нѣжды, и ѿ всѣхъ краговъ видимыхъ и невидимыхъ шполченіем аггеловъ скоихъ огради и сахрани, да нас Бог кз сіе градѣще лѣто избави ѿ глѣда рѣбителства, трѣса, потопа, града, огна, меча, нашествіа иноплеменикз, междѣ собныхъ брани и ѿ всакіа смертоносныхъ раны; (Молеб. Пієніе гл. 9) — да нас Бог св. Духом своіим у мудри, шта нам треба мислити — говорити и творити; да нам Бог труде и подвиге: поља и домове наше са срећом и изобилиєм богато награди, — и да нам Бог слогу и бољу вољу дарује, како ћемо с истом у новоі овоі години — и новоі цркви нашіоі, коју сміерамо подићи, бар темељ положити моћи.

С искреном изіавом о том нека је од свију нас благословен Богз и нек пребуде благословеніе господне на васз всегда, нынѣ и присно и во вѣки вѣковъ. Аминз.

Српска црква

(Од Каница.)

(Продужене.)

Дух и образованост српскога свештенства стаіаше некад на вишем ступњу него у садашњости, као што о томе сведоче старија дела, која допреше до нас. Дείство богословскога завода у Београду је врло слабо и кратко іер омилетичка дела од митрополита, и неко-

лико других црквених писаца, сасвим су слабо у нижем свештенству распростра и уважена, те да би њихова дејства у већем ширењу (осетљиво) приметно чинити могла. Још једнако има у унутрашњости већи број свештеника мирских (попа), којима је сво знање у употреби обреда и псалтира ограничено.

Побуђење што из њих изтиче скроз духовно је, и осем голих форма побожности, остало је ван домаћаја њихове могућности. Борећи се нуждом рад одржања живота као светски човек, радећи земљу као и сељак у чистој средини живи, свештеник се од њега ван цркве само брадом и свештеничком капом разликује. С тога не могу ови никакав замашан уплив над народом да заузму, као што бејаху свећеници у ранијем нараштају. И монашество не стајаше до скоро на вишем ступњу са образованости у поштовању као и мирско свештенство, но више због сјајности, која обузимаше манастире, што их оградеше стари српски цареви. Из њихове руке примаше србин најрадије причешће, а болесник вероваше да ће у њиховом благослову утеху својих мука наћи. Због тога што срби јако воле тајанствено, пређе поштовање божанство симболички на видљиве предмете, као год што се у осталих народа даваше важност стварима и случајностима (судбини), које никад ни видели нису у истини, скаске најстаријих народа на истоку о заосталим траговима пресељавања њихових божанстава и пророка у најтврђе стене (пећине), тако исто и у Србији то све оживе опет. Како Аврам у Меки, Мухамед на планини Моријаху код Јерусалима, како Спас (Исус) на гори Маслинској — тако и свети Сава основалац српске народње цркве остави за собом траг својих стопа у стени код манастира Савинца у рудничком округу. (Стр. 154). О духу и ступњу просвете нижега и вишега српског монашког свештенства изузев поједине, владике и архимандрите, што се изобразише у Русији и Аустрији; о његовом недовољном образовању и узроцима тога

ia се на више места овога дела у кратко и отворено изрази, а особито на стр. 189-оі. У смотрењу горњих разіашњених одношаіа беіаху предузете мере за препорођаі старога српског монаштва, а од стране г. Цукића министра просвете с топлим признањем и означене. Зацело ће његове тежње крунисати бољи последак него велике Катарине и њенога Евђенија Булгара, кога посла усвету гору рад слична резултата, и коіи се скоро убеди, да се на стару одећу не могаше нова крпа залепити. (Gass)

Уске одношаіе цркве ка Србину, од дана кад он у живот ступи, радост и тугу, свечаност и жалосне дане списах іа раније у кратко у глави „етнографіе“. У смотрењу уплива српских манастира на народ, како у добру тако и у злу, у пређашњим и у садашњим данима, и о њиховим будућим изгледима, држим да ми се ваља повторавања клонити. На главу „монастир Горњак“ (стр. 20). „На колевци српске слободе“ (стр. 25.) „Српска света Гора“ (стр. 147) „Монашка насеобина у Каблару“ (стр. 149.) „Планински манастири на Овчару“ (стр. 154) а особито на главу „Народ и манастир“ ваља се обазрети кад се расуди како ваља о научном начину, на коме се ступњу сва наука и знање у Србији у почетку овога века налазаше и док трајаше турска епоха; сећамо се да је Дели-папаз, одбегли грчки свештеник, доцније пандур и Буљукбаша код Редџ-паше, један човек хрђава карактера до зла-Бога, іош до послетка 1814 од Султана постављен за митрополита Србије — па текар га 1815 год. прогони кнез Милош, са већином осталих фанаријота, — на мах нам се престаји изоловање српске цркве за толико стотина година — па се онда мора стање њенога свештенства против свих куђених порока (недостатака) у опште опет увек као достојно признати. Нама се ваља надати, да ће лаганим дієством богословске семинарије у Београду ступањ просвете српскога свештенства у мало десетина година истински на боље поћи. Лист „Па-

стир,“ који се појави у Новембру 1867 а посвећен интересима свештеничким, ваља да у истом правцу срећно делателност развија. Принцип (начело).

Слобода исповедања вере

Српска је државна власт (управа) „сходно духу времена и човечанска напредка овога века — у којем живимо“ на све признате хришћанске исповести распростра и њима потпуну слободу просвећавања допустила. Па почем је број ових сучланова исповедних толико велик, да би могао сопствену општину образовати, и да би цркву са свештеником издржавати могао, то би ваљало по одобрењу надлежних власти да устроје самосталну општину просветну, а под слободно изабраним старешинама, са самосталном управом, те да сопственом материјалношћу просвету буде. Они су слободни од свих данака српској народној цркви. Свештеници и учитељи морају да буду српски поданици. А да се народној цркви ширењем религијозне слободе никаква штета не чини, забрањен је прелаз из ових граница ка другим исповестима строго и на сваке тежње за привлачење других ка своме убеђењу врло се мотри. Смешане бракове да имају правну грађанску важност мора месни свештеник православне цркве да благослови, а децу што се ода тих бракова роде, он их крштава; и напоследку смешани бракови у парницама спадају под судску компетенцију православне конзисторије (Ткалац): На основу закона уведених 9. Септембра 1853 год. постоји сада у Београду једна римокатоличка и јевангеличко — протестанска општина. (Продужиће се.)

Кратки извод црквеног устава за све недеље и празнике преко целе 1870-те године.

Правило на три Јераха 30-ог Јануара.

На вечерњи

На Гди воззвказах: стихире светима на 8, слава светима и ниње богородичен: Кто тебе не оублажитъ; Вход,

У
Н
И
В
Е
Р
З
И
Т
Е
Т
С
К
А

Б
И
Б
Л
И
О
Т
Е
К
А

WWW.UNILIB.RS

прокимен: Помошь моа: и чтениа три. На литији: стихире светима, слава светима и нише: Дѣкственнѣу добротѣ: На стиховѣе: стихире светима, слава светима и нише: Днесь Христосъ ко стилищѣ приноситса: а по трисвѣатом: тропар светима двапут и: Богородице Дѣво: іеданпут.

На іутрењи.

На Богъ Гдѣ: тропар светима двапут, слава и нише богородичен: Ёже ѿ вѣка. После овога: сїедални и богородични редовни, хвалите има Гдѣ, величание светитељско и псалом избрани из псалтира, а за овим: сїедален први, слава други; и нише богородичен на реду. Степени 4-г гласа, прокимен на реду светитељима и еванђеље од Јоана зачало 36-то. По еванђељу и 50 м псалму: слава: Молитвами скатыхъ трїехъ скатителѣй милостике: и нише: Молитвами Бѣы; Помилѣй ма Боже и стихира светитеља на реду. Катавасија: Сѣшѣ глѣбородителнѣу: после треће песме: сїедални светима на реду; после шесте: кондак и икос светима, а на деветој песни: поіу се оба канона с припїевима и ирмосима. По овоме: свїетилен први, слава: други, и нише богородичен на реду. На хвалите: стихире на 4, слава светима и нише богородичен на реду, славословіе велико, тропар светитељима, слава и нише богородичен: Ёже ѿ вѣка.

На литурѣи.

Блажена од првог канона песма трећа, а од другог — песма шеста. По входу: тропар светима, слава кондак светима и нише: Предстателство хрїстіанъ: прокимен светима на реду, апостол ко Јевреїем, зачало 334-то, еванђеље од Матеја, зачало 11-то и причастен: Радѣйгеса праведнїи:

Правило у недељу митара и фарисеја, као и на предпразнство сретєња господња 1. Фебруара.

Г Л А С П Р В И.

На вечерњи.

На Гдѣ коззкахъ стихире на 16: осмогласника на 4, из триода на 3 и предпразнства из минеја на 3; слава из три-

ода и нише богородичен из осмогласника: Ксемірнѣю слава: — На стиховѣе: стихире воскресне из осмогласника с припѣвима, слава: из триода на реду и нише предпразнства из минеѣа такође на реду; а по трисвѣатом: тропар воскресен из осмогласника; слава и нише: предпразнства из минеѣа.

На јутрењи.

На Богз Гдѣ: тропар воскресен двапут. слава и нише предпразнства и проча до еванђеља из осмогласника, — еванђеље воскресно прво од Матеѣа зачало 116-то и проча, слава из триода: Покаянїа ѿткерзи ми двѣри: и нише: На спасенїа стѣзи: Помилѣй ма Бже: и Множества содѣланнихз мноу: Катавасїа из ирмолођије: Сѣшъ глѣбородителнѣю: после треће песме: кондак и икос предпразнства, сїедален из триода и слава и нише предпразнства, после шесте: кондак и икос из триода, а на деветої песни: Честнѣйшѣю: — свѣтилен воскресен први: Со ученики кзыдемъ на горѣ: слава из триода на реду и нише предпразнства такође на реду. На хвалите: стихире из осмогласника на 4, а остале из триода, слава из триода на реду и нише: Прѣблагословенна еси: — славословіе велико и тропар воскресен: Днесъ спасенїе мїрѣ бистъ: — из часослова.

На литурђији.

На блаженни: из осмогласника на 4, из триода песма трећа на 2 и предпразнства песма шеста на 2; после входа: тропар воскресен и предпразнства, слава кондак триода и нише предпразнства; прокимен гласа: Бѣди гдѣ милость твоа на нлсз; — апостол к Тимотеѣу, зачало 296 — то, еванђеље од Луке, зачало 89 — то, — и причастен: хвалите.

Правило на сретѣе гоесподѣе, 2. Фебруара.

На вечерњи.

На Гдѣ козкахз: стихире из минеѣа на 8, и слава и нише на реду; вход, прокимен дана: Се нынѣ благословите:

Приметба: Св. Трифона правило свршава се, кад ста-
решина нареди.

из часослова и чтенија три празника. На литији: стихире празника, слава: Испытайте писанија: и ниње: Ветхій денми: На стиховње: стихире празника и слава и ниње — на реду, а на благословенију хлебова: тропар празника трипут (ако нема литије: тропар једанпут.)

На јутрењи

На Бгъ Гдъ: тропар празника трипут и сједални празника на реду; полиелеи, т. је: хвалите има Господне, величаније и псалом избрани празника (: нађи у псалтиру :) — а после овога сједален и слава и ниње празника на реду; антифон 4-г гласа: Ѡ кности моја мнози: :/ нађи у ирмолођији:), прокимен празника на реду, всякое дыханје и еванђеље од Луке, зачало 8-мо. По еванђељу и 50-м псалму поји се све празника као и катавасија: Сшш глвородителнѡ землю: — после треће песме: сједален празника, слава и ниње исти, после шесте: кондак и икос празника, а на деветој песми: припеви празника (Честнѣиша не поји се данас), и после овога: свиетилен трипут. На хвалите: стихире на 4, слава и ниње на реду, славословије велико и тропар празника.

На литурђији.

На блажени: од канона песма трећа и шеста, вход: Сказа Гдъ спасеније свое: — тропар празника, слава и ниње кондак празника, прокимен: Величитъ душа моя: апостол ко Јеврејем, зачало 316-то, а еванђеље од Луке, зачало 7-мо; ирмос: Богородице Дѣво, оупоканје христіанумиз: и: В законѣ стни и писани: (: нађи на деветој песми у канону на јутрењи:), — и причастен *празника на реду.*

(Продужиће се.)

О Г Л А С И.

Игуман м. Раиновца Хрисант премештен је у м. Миљков 12. Декем. пр. г. На овога место постављен је за старешину м. Раиновца архимандрат Теофилакт.

Гаврило Поповић учитељ 27. пр. месеца Декембра произведен је за ђакона а 28. ист. месеца за свештеника, и одређен за капелана Смољиначком пароху Живку протињу.

Стеван Поповић учитељ Рачански у окр. Крагујевачком произведен је 28. пр. месеца за ђакона и одређен да служи у цркви Рачанској.

Манастира Тумана монах Тихон рукоположен је за ђакона 11. ов. месеца а 12 за Јеромонаха у истом манастиру.

Добровојоце Протић из Негришора богослов произведен је за ђакона 26 Октомбра 1869. год. а 29 истог м. за свештеника, и одређен да служи при цркви Тијанској.

НЕКРОЛОГ.

Парох Пожеревачки Василије Девић умро је 13. овог месеца.

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ.

Цркви Васиљској у окр. Књажевачком приложили су: Милета Ристић кмет из Ргошта, г. Мухайло Ђорђевић рачуновођа окр. суда из Књажевца и Максим Тошић из Књажевца један бариак у вред. 436 гр. Петар Миловановић тр. из Књажевца 1 епитрахил у вред. 72 гр. — Анђелко Благојевић из Књаж. материје за трапезу у вред. 78 гр. и једно кандил и чирак у вред. 34 гр. чар.

На овим прилозима свештенство и тутори поменуте цркве изјављују приложницима јавну захвалност и признателност.

Предилату примамо непрестано, а првих бројева имамо доста Г.Г. предбројници из Аустрије умољавају се да нам не шаљу *секере* јер ови код нас ништа не вреде.

И овај број „Пастира“ шиљемо како новим, тако и старим уписницима. Првима по праву предплате, а другима у виду позива, и из тога, што мисламо да ће нам се и они опет јавити као наши предплатници. Но ако ко нежели и даље наш лист држати, нека нам га врати натраг.

Уредништво.